

Hoe kom ik aan mijn naam: GUITHEGRO

J. van Eijck

Waar nu Zorgcentrum de Bunterhoek aan de Secretaris Boerhoutweg 11 staat, stond vroeger een grote villa "de Breehof" genaamd. Hier woonde de familie De Vicq bestaande uit jonkheer Nicolaas de Vicq geboren te Hoorn op 24 januari 1861, in 1926 was hij gepensioneerd en zijn vrouw jonkvrouw Philipine Cornelia Marie Pabst geboren te Bandoeng op 6 juni 1862.

Huis de Breehof

Het paar had een zoon Bernard Nicolaas de Vicq eveneens te Bandoeng geboren op 10 augustus 1906. De familie komt op 15 april 1926 vanuit Emmen in Nunspeet wonen. Zij betrokken toen de villa "de Breehof". Mevrouw De Vicq-Pabst had wat met kinderen. Zij organiseerde regelmatig in haar tuin activiteiten voor tienermeisjes uit haar buurt. Langzaam maar zeker vormden zij een hecht groepje met zoveel leden, dat de tuin te klein werd en de meisjes er regelmatig op uit trokken. Er werden speurtochten in het bos gelopen en ook werd er gekampeerd. Iemand maakte haar erop attent, dat haar activiteiten met de meisjes leken op het spel dat vanuit Engeland was komen overwaaien. Zij verdiepte zich er meer in en maakte voor de meisjes van restjes stof "uniformen". En zo werd in Nunspeet scouting voor meisjes in 1931 een feit. Zij kreeg assistentie van Thea de Groot die officieel de eerste padvindsterleidster werd. Onderzoek in het nunspeets bevolkingsregister leverde geen Thea de Groot op maar wel Theresia Johanna Rosalia de Groot geboren te Rotterdam op 11 februari 1901, gelet op haar leeftijd zou dit "de Thea de Groot" kunnen zijn. Zij komt op 26 maart 1931 van Sliedrecht naar Nunspeet, zij was van beroep kostuum naaister en woonde aan de Spoorlaan 39. Een leidster uit die tijd heette een Guido (afgeleid van gids). Eén van haar oudste padvindsters, Amy Dorlas,

Vlnr: Mevr. T. Nijholt-de Groot (Thea de Groot) en mevrouw A. Sonneveld-Dorlas (Amy Dorlas) bij de opening van het nieuwe clubhuis.

bedacht op die naam de groepsnaam en zo werd het vendel tot "Guithégro" gedoopt. "Gui" van Guido, "thé" van Thea en "gro" van Groot. Er meldden zich al spoedig meisjes aan in de leeftijd van 7 tot 10 jaar. Amy Dorlas heb ik in het bevolkingsregister ook niet kunnen vinden. Wel Anna Maria Dorlas geboren te Amsterdam op 5 oktober 1915, zij woonde aan de Paddestoelweg 1 (Lb-74). Aan Amy werd gevraagd of zij voor deze leeftijdsgroep een kabouterkring wilde starten. Vanaf dat moment kon je Guithégro een volwaardige groep noemen.

De leidsters bij de padvindsters hadden allen verzonnen namen, zij werden daarmee aangesproken. Enkele van hen zijn: Wakih (Waar kan ik helpen) dit was mevrouw Hazevoet; Weak (Was eerst akela) mevrouw Hamstra-de Man (1968-1975);

Hesvo (Helpt steeds voort) mevrouw Blok; Alpa (Altijd paraat) mevrouw v.d. Heijden; Wap (Was altijd padvindster) mevrouw J. Terpstra Bakker (1969).

Installatie padvindsters vlnr: Anneke, Georgette en Willy. Achtergrond vlnr: Weak, Wap en Alpa (8-11-1969)

Bij de kabouters had men vaste namen een van hen was mevrouw Schokker (1958-1960) zij werd oehoe genoemd. Een groep padvindsters bestond uit verschillende rondes, die elk een naam had. Een ronde bestaat uit zes tot acht meisjes. Momenteel dragen zij de namen: de arenden, de sperwers, de valken en de haviken. Een paar jaar terug waren het namen van vlinders zoals atalanta's, blauwtjes, vuurvlinders en de citroentjes; daarvoor waren het vissennamen. Nog steeds wordt er een speciale vlag gebruikt bij de installatie van de meisjes de zogenaamde installatievlag. Het is de vlag van het vroegere Nederlandse Padvindsters Gilde. Een zelfgemaakte vlag met gele klaver en een tienpuntige ster (de tien delen van de wet).

Voor klusjes maakte men vaak gebruik van de diensten van de ouders. Een man moet hier wel genoemd worden de heer Haverkamp. Hij was elke zaterdag present om hand en span diensten te verrichten. Met de groei van het ledental werd de behoefte aan een eigen clubgebouw ook groter. De groep maakte vanaf de begin jaren dertig tot de eind jaren vijftig via allerlei schuurtjes en zomerhuisjes een zwerftocht door de omgeving van Nunspeet. Uiteindelijk komen ze op de gemeentewerf, nu Transferium, terecht. Pas in 1959 werd de aanzet gedaan tot de bouw van een clubhuis aan de Elspeterweg.

Er wordt een terreintje aan de toenmalige Oranjelaan gevonden, dit is de eerste zandweg links na het viaduct over de snelweg A-28, aan de Elspeterweg. Het terrein werd door de Genie geëgaliseerd, gelijk met het industrieterrein Feithenhof. Er werd door de heer Schokker een bouwkundig plan ingediend bij de gemeente. Met ongeveer 14 vrijwilligers ging men van start. Als eerste werd een waterpomp geslagen daarna een betonplaat als fundering gelegd. Het grondwater werd gekeurd

door apotheek Top en goed bevonden. Jaarlijks werd dit door hem herhaald. De kern van het toenmalige gebouw staat nog steeds overeind, het geheel is alleen wat uitgebreid. Men kreeg hout op stam van Staatsbosbeheer en met de vrachtauto van groenteman Peters reed men naar Uddel om daar het hout

voor niets te laten zagen. Men moest wel een zaagstaat met de maten meenemen. Daarna werd het hout geconserveerd om rotten te voorkomen. Na de betonvloeren kwam de tussenmuur met de openhaard met schouw. Zelfs de deuren werden zelf gemaakt. Een watertank boven in de keuken was het waterreservoir dat met de hand door een vleugelpomp gevuld werd. Er werd veel medewerking gekregen van de Nunspeetse aannemers in het Dorp. De moeilijke zaken op het gebied van hout werden verzorgd door o.a. aannemer Hamer aan de Eperweg. Men moest wel voor een dubbeltje op de eerste rang zitten. Zo kreeg men een lading hardboard vanuit Rotterdam. Deze lading was door het lossen beschadigd. Maar hoe kreeg je dit hout naar Nunspeet? Uiteindelijk moest een tankwagen van de melkfabriek naar Rotterdam en op de terugweg nam hij deze lading mee. Door de padvindsters en hun leidsters werden vele acties op touw gezet om geld voor het nieuwe clubhuis te krijgen.

Voor de vele vrijwilligers was het een leuke tijd, er was toen immers nog nauwelijks televisie. Ook de banken en tafels zijn thuis bij de familie Schokker gemaakt. Natuurlijk waren er ook wel eens tegenvallers, zoals de dakbedekking die men had in

Mevrouw A.M. Sonneveld-Dorlas
(Amy Dorlas)

de kleur donkergrijs, deze moest fabrieksmatig zwart gemaakt worden. Op zaterdag 30 mei 1964 werd het clubhuis officieel geopend en het staat er nog altijd. Op die dag werden voor het vele werk de vier overgebleven heren door mevrouw A.M. Sonneveld - Dorlas (Amy Dorlas) bedankt. Dit waren de heren J. Schokker, J.E. Haverkamp, B. Runeman en de heer F. Weersma. Deze kregen het waarderingsteken van het Nederlandse Padvindersgilde op de borst gespeld. Het was de heer J.F. Ristjouw, die als secretaris van de stichting clubhuis, de hoofdleidster mevrouw A.M. Sonneveld-Dorlas de sleutels van het nieuwe gebouw overhandigde. Met de woorden: "Ik hoop dat ook de padvinderij in een tijd die wel zeer snel verandert, deze tijd zal weten te verstaan, en dát-gene aan zal pakken waarover men vroeger niet dacht. Hierdoor voorkomt men, dat men krampachtig vast zou houden aan waarden die veranderd zijn en steeds weer zullen veranderen".